

МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

РІШЕННЯ

21 грудня 2017 року № 5
Миколаїв

Про Звернення депутатів Миколаївської обласної ради до Прем'єр-міністра України щодо внесення змін до Стратегії сталого розвитку та інституційного реформування лісового господарства України на період до 2022 року

Вісімнадцята позачергова сесія сьомого скликання

На підставі статті 43 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», Регламенту Миколаївської обласної ради сьомого скликання, затвердженого рішенням Миколаївської обласної ради від 18 грудня 2015 року № 1 (зі змінами та доповненнями), заслухавши депутатів Миколаївської обласної ради сьомого скликання, обласна рада

ВИРІШИЛА:

1. Підтримати Звернення депутатів Миколаївської обласної ради до Прем'єр-міністра України щодо внесення змін до Стратегії сталого розвитку та інституційного реформування лісового господарства України на період до 2022 року (додається).

2. Направити текст цього Звернення Прем'єр-міністру України Гройсману В.Б.

Голова обласної ради

В.В. Москаленко

Додаток
до рішення обласної ради
21 грудня 2017 року № 5

ЗВЕРНЕННЯ
депутатів Миколаївської обласної ради
до Прем'єр-міністра України щодо внесення змін до Стратегії
сталого розвитку та інституційного реформування лісового господарства
України на період до 2022 року

Схвалена Урядом Стратегія сталого розвитку та інституційного реформування лісового господарства України на період до 2022 року викликала резонанс у працівників лісового господарства та громадської спільноти Миколаївщини. Особливе занепокоєння викликали окрім положення цього документа, що стосуються ліквідації усіх лісогосподарських підприємств як юридичних осіб та створення на їх базі єдиного господарського суб'єкта з корпоративними правами, що дасть можливість передачі лісів у концесію або їх приватизацію.

З цього приводу інформуємо, що Миколаївщина на сьогодні залишається одним із найменш заліснених регіонів України. Лісистість Миколаївської області становить лише 4,0 відсотки.

Більшість цих лісів представлена малоконтурними ділянками, які істотно впливають на продуктивність земель сільськогосподарського призначення. Вони історично інтегровані з аграрним сектором економіки півдня країни. Дуже невелика частина лісових урочищ державних підприємств зацікавить приватних інвесторів, і питання полягає в тому, чи будуть вони зацікавлені здійснювати тут ведення лісового господарства. Адже основні цілі степового лісового господарства спрямовані не на отримання ресурсу деревини, а на підвищення екологічної стійкості існуючих лісів, їх природоохоронних і захисних функцій, що забезпечить збалансований розвиток сільського, водного господарства та інших галузей економіки регіону.

На території 19 адміністративних районів області функціонують дев'ять державних лісогосподарських підприємств, у постійному користуванні яких знаходиться 84 тис. га земель лісогосподарського призначення. У межах цих господарств розміщено 43 об'єкти природно-заповідного фонду площею 22,6 тис гектарів. У результаті своєї господарської діяльності підприємства потребують значних капіталовкладень і не спроможні забезпечити самоокупність і прибутковість.

Крім того, слід зазначити, що під час проведення різних форм реформування, на жаль, не прораховуються ризики для сільськогосподарського виробництва і в цілому для екології.

Свого часу в результаті реформування аграрного сектора сільськогосподарські угіддя були передані переважно у приватну власність, а полезахисні лісові смуги та агролісомеліоративні насадження, що перебували у користуванні колишніх сільськогосподарських підприємств і не підлягали

паюванню, на сьогодні знаходяться в основному в складі земель запасу, резервного фонду та загального користування. Утримання і збереження цих лісів є наразі однією з найактуальніших проблем в області. У цих насадженнях охорона, догляд та заходи з відтворення не здійснюються. Внаслідок зрідження насаджень самовільними рубками розвиваються процеси задерніння і ущільнення ґрунтів, з'являється порослава та чагарникова рослинність, що призводить до неможливості виконання насадженнями своїх функцій, спрямованих, зокрема, на припинення дії ерозії ґрунтів.

Через знищення полезахисних насаджень, які створювалися протягом майже століття, в області вже спостерігаються часті суховії, буревії та інші стихійні явища, що згубно впливають на екологічний стан регіону.

Отже, за аналогією стосовно наслідків реформування земельних відносин аграрного сектору немає жодних гарантій, що землі лісогосподарського призначення державних підприємств півдня України не перетворяться у подальшому на територію, кинуту державою напризволяще. Наявна законодавча база у сфері лісових відносин не забезпечить функціонування та формування сфери відповідальності у питаннях лісів, переданих у концесію.

Безперечно, існує потреба в оцінці сучасного стану управління лісами та у нових підходах щодо реформування галузі, проте передача лісових господарств півдня у концесію наразі недопустима. Ліквідація державних підприємств не є оптимальним шляхом у реформуванні управління державним лісовим господарством. Тому звертаємося з проханням внести у вищезазначену Стратегію зміни, що відображатимуть інтереси діючих суб'єктів господарювання лісової галузі, сприятимуть збереженню державних лісогосподарських підприємств як юридичних осіб та забезпеченю належного їх фінансування.

Прийнято на вісімнадцятій
позачерговій сесії Миколаївської
обласної ради сьомого скликання
21 грудня 2017 року